

Radvaner Vilmosné

Ez itt én vagyok. 1908-ban születtem. A Nyár utcai elemibe jártam. Végig a legjobb tanuló voltam. Az Andrassy úton volt a Mária Terézia felső leányiskola [lásd: leányiskolák], ami hat évet tartott. Nem nagyon lehetett bejutni, csak gazdagéknak. Az egyik nagynéném, az Ignác felesége, a Piri néni, és az ő húgának a férje egy könyvkiadó igazgatója volt, és egész Pesttel volt összeköttetése. Elment anyám, hogy szeretne engem az Andrassy útra. És azt mondta, hogy Budapest összes iskolájába segítem a Bözsit, de ide nem, mert itt csak flancolni tanul. Add be polgáriba [lásd: polgári iskola]. A Nagydíófa utcában volt az iskola. Ott is a legjobb tanuló voltam. Az iskolában

kötelező volt minden péntek délután templomba menni. Eleinte anya vitt az iskolába, aztán már egyedül mentünk.

Zongorázni tanultam három évig, mert addig kaptam kölcsön egy zongorát a nagybátyáméktól. Év közben nálunk volt a zongora, de mikor ők nyáron kimentek Zugligetbe, akkor kivitték a zongorát. Aztán azt mondták, hogy árt a zongorának a szállítás, és nem hozták be többet. Mindenfélét sportolgattam, de semmit sem csináltam jól az evezésen kívül, azt nagyon szerettem. Úsztam, csak rosszul, korcsolyáztam, gyepabdáztam, teniszeztam, de mindent csak egy kicsit.

Általában zsidó volt a társaságom. Rettentő sok fiú volt körülöttem, mert hozzánk mindenki jöhetett, barátnő, barát. Anyám a világ legtündéribb teremtése volt. Nyáron minden este kinn voltunk az Állatkertben, mert a Gundel állatkerti teraszán komoly hangversenyek voltak. Az egyik barát testvérpárnak volt Állatkert-bérlete, és avval az egy pár bérlettel jártunk be, minden kapun más, úgyhogy a rácson kiadtuk. Ott voltunk tízen-tizenöten. És 15 éves koromtól kezdve állandóan hangversenyekre jártam. Korábban, a két unokanővérem meg a Laci meg én jártunk a Városi Színházba [Ennek épületében lett később (1951) az Erkel Színház. -- A szerk.] minden vasárnap délután. Nincs olyan nevű énekes, dirigens, akit ne hallottam volna. Apámat nem érdekelte a komolyzene, anyám szerette, de ő sem járt. Ez a bátyámnak volt a hobbija. A bátyám nagyon kulturált gyerek volt. Őt csak a komolyzene érdekelte. És olvasott, olvasott. Otthon nem volt sok könyvünk, de könyvtárból folyton olvastunk, és mindent. Gárdonyi, Mikszáth, Jókai és így mentünk tovább.